

Absoluuttinen Nollapiste, Helikopterin Varjo

Riippuu katiskan silmst lintu,
Se on esine vasta, kun tuo huoneeseen linnun ja
Ensin lihat irti keitt.
On sen luut vaisu himmeli adventtina,
Pn yll hiljaa pyrimss.
Mutta ei joulun alla voi mistn olla varma.

Pidn ikkunaa auki kaikki yt,
Kadulta iltasatu huudetaan
Puhelintani ei kuuntelee kukaan - kuka siit varma on?

Kun helikopteri laskeutuu, saamme uuden kampauksen.
Muuttuu puheen svy leikaten,
Vaihdamme jonkin kuulumisen.
Me emme nhneet mitn, helikopteri varjosti nkymn.

Kosketin temppeliss pyh esinett,
Kun harhautin sen vartijat.
Olenko nyt pyh, onko esine nyt rihkamaa?
Tlt uneni tulevat:
Se kauhistava tuttuuden varjoton tunne,
Ett jokaisen kiven muistan ja sammalen niiss.

Yhdistn kaksi asiaa ja saan yhdistelmn -
Kyyn kivikkoon ja karhun metsn: uhkan maisemaan.

Kun helikopteri laskeutuu, saamme uuden kampauksen.
Muuttuu puheen svy leikaten,
Vaihdamme jonkin kuulumisen
Ja emme kuule mitn - helikopteri humisee takana.

Onko himmeli se pyh esine,
Jota ilmasta ksin valvotaan?
Olenko se uhka maisemassa,
Josta lihat irti keitetn?